

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā)

2007. gada 12. septembrī*

Lieta T-196/02

MTU Friedrichshafen GmbH, Frīdrihshāfene [*Friedrichshafen*] (Vācija), ko pārstāv F. Montāgs [*F. Montag*] un T. Lībigs [*T. Lübbig*], advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv F. Kreišics [*V. Kreuzsitz*], V. di Buči [*V. Di Bucci*] un T. Šarfs [*T. Scharf*], pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību atcelt 3. panta 2. punktu Komisijas 2002. gada 9. aprīļa Lēmumā 2002/898/EK par Vācijas piešķirto valsts atbalstu *SKL Motoren- und Systembautechnik GmbH* (OV L 314, 75. lpp.).

* Tiesvedības valoda — vācu.

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs I. Legāls [*H. Legal*], tiesneši I. Višņevska-Bjalecka [*I. Wiszniewska-Bialecka*], V. Vadapals [*V. Vadapalas*], E. Moavero Milanēzi [*E. Moavero Milanese*] un N. Vāls [*N. Wahl*],

sekretāre K. Andova [*K. Andová*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2007. gada 10. maija tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

¹ EKL 87. pants nosaka:

“1. Ja vien šis Līgums neparedz ko citu, ar kopējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ciktāl tāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.

[..”

2 EKL 88. pants nosaka:

“[..]

2. Ja Komisija, likusi ieinteresētajām pusēm iesniegt piezīmes, konstatē, ka atbalsts, ko piešķirusi kāda valsts vai kas piešķirts no šīs valsts līdzekļiem, ievērojot šā Līguma 87. pantu, nav saderīgs ar kopējo tirgu, vai arī konstatē, ka šādu atbalstu izlieto nepareizi, tā pieņem lēmumu par to, ka attiecīgajai valstij Komisijas noteiktā termiņā tāds atbalsts jāizbeidz vai jāmaina.

[..”

3 Saskaņā ar 10. pantu Padomes 1999. gada 22. marta Regulā (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma [88.] panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.):

“1. Ja — neatkarīgi no informācijas avota — Komisijas rīcībā ir ziņas par varbūtēji nelikumīgu atbalstu, tā tūlīt izskata minēto informāciju.

2. Vajadzības gadījumā tā lūdz informāciju attiecīgajai dalībvalstij. *Mutatis mutandis* piemēro 2. panta 2. punktu un 5. panta 1. un 2. punktu.

3. Ja, neskatoties uz atgādinājumu saskaņā ar 5. panta 2. punktu, attiecīgā dalībvalsts neiesniedz lūgto informāciju Komisijas noteiktajā termiņā vai ja tā iesniedz nepilnīgu informāciju, Komisija pieņem lēmumu, ar ko tai prasa sniegt minēto informāciju (turpmāk tekstā — “rikojums sniegt informāciju”). Lēmumā norāda, kāda informācija tiek prasīta, un nosaka atbilstīgu termiņu, kurā tā ir jāiesniedz.”

4 Regulas Nr. 659/1999 13. panta 1. punkts paredz:

“Iespējami nelikumīga atbalsta izskatīšana beidzas ar lēmumu saskaņā ar 4. panta 2., 3. vai 4. punktu. Ja tiek pieņemts lēmums sākt formālu izmeklēšanas procedūru, iepriekšējo procedūru izbeidz ar lēmumu saskaņā ar 7. pantu. Ja dalībvalsts nepilda rīkojumu sniegt informāciju, minēto lēmumu pieņem, pamatojoties uz pieejamo informāciju.”

5 Minētās regulas 14. pants nosaka:

“1. Kad nelikumīga atbalsta gadījumos tiek pieņemti negatīvi lēmumi, Komisija izlemj, ka attiecīgā dalībvalsts veic visus vajadzīgos pasākumus, lai atgūtu atbalstu no saņēmēja (turpmāk tekstā — “atgūšanas lēmums”). Komisija neprasa atbalsta atgūšanu, ja tas būtu pretrunā ar kādu Kopienas tiesību vispārēju principu.

[..]”

Prāvas rašanās fakti

- 6 1998. gada 9. aprīlī Vācijas iestādes paziņoja Komisijai par vairākiem finanšu atbalstiem, kas tostarp ar *Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben* [Federālās iestādes ar uzņēmumu apvienošanās saistītu īpašu uzdevumu risināšanai] (turpmāk tekstā — “BvS”) starpniecību piešķirti *SKL Motoren- und Systemtechnik GmbH* (turpmāk tekstā — “SKL-M”) tās pārstrukturēšanas ietvaros. Tā kā daļa no šiem atbalstiem jau bija piešķirta, lietas materiāli tika reģistrēti kā atbalsts, par kuru nav paziņots, ar dokumenta numuru NN 56/98.
- 7 *SKL-M*, kas pirms tās pārstrukturēšanas ietilpa *Lintra Beteiligungsholding GmbH* grupā, ir uzņēmums, kas darbojas kuģu un laivu motoru ražošanas jomā.
- 8 Ar *BvS* atbalstu 1997. gadā tika nodibinātas ligumtiesiskas attiecības starp *SKL-M* un uzņēmumu *MTU Friedrichshafen GmbH* (turpmāk tekstā — “*MTU*” vai “prasītāja”), kas darbojās lieljaudas dīzeļmotoru ražošanas jomā, ar mērķi, ka *MTU* iegādāsies *SKL-M*.
- 9 1997. gada 5. novembrī starp *MTU* un *SKL-M* tika noslēgtas divas vienošanās. Ar pirmo *MTU* tika piešķirta iespēja iegādāties *SKL-M* kapitāla daļas, paredzot iespēju līdz 1999. gada 1. decembrim iegādāties visas kapitāla daļas par simbolisku samaksu vienas Vācijas markas apmērā un pēc tam — līdz 2001. gada 31. decembrim — par “saprātīgu cenu”. Otrā vienošanās (*Wechselseitiger Lizenz- und Kooperationsvertrag zwischen SKL-M und MTU*, turpmāk tekstā — “*WLKV*”), kas paredzēja kopēja uzņēmuma izveidošanu, ietvēra abu uzņēmumu pastāvošā *know-how* kopējās izmantošanas kārtību, kā arī divu jaunu motora veidu, proti, ar gāzi darbināma motora un motora ar vienā rindā izvietotiem cilindriem, izpēti, ražošanu un pārdošanu. Tajā pašā dienā tika noslēgta arī trešā vienošanās starp *BvS*, Saksijas-Anhaltes federālo zemi un *SKL-M*, kurā bija atrunāta pārstrukturēšanai paredzētā atbalsta izmaksas kārtība.

- 10 Lai gan *MTU* galā galā tomēr atteicās izmantot pirmajā iepriekš minētajā nolīgumā paredzēto iespēju un tādējādi atteicās no *SKL-M* iegādes, ņemot vērā juridiskās neskaidrības saistībā ar Vācijas Federatīvās Republikas iepriekš *SKL-M* izmaksāto atbalstu, *SKL-M* un *MTU* tomēr turpināja savu sadarbību *WLKV* ietvaros.
- 11 2000. gada 15. jūnijā *MTU* atsaucās uz *WLKV* 5. pantu un atbilstoši šim noteikumam tai tika atļauts ekskluzīvā kārtībā attiecībā pret trešām personām izmantot *WLKV* atrunāto *know-how*, tai skaitā rūpnieciskās īpašumtiesības un pieteikumus par šādu tiesību reģistrāciju, kas pastāvēja vismaz šajā datumā. Apmaiņā pret šīm tiesībām *SKL-M* saņēma atlīdzību vienreizējas izmaksas veidā, kuras mērķis bija segt radušās attīstības izmaksas *WLKV* I pielikumā ietvertā budžeta ietvaros, proti, 4,31 miljona Vācijas marķu (DEM) apmērā par ar gāzi darbināmiem motoriem un 2,4 miljonu DEM apmērā — par motoriem ar vienā rindā izvietotiem cilindriem, kas kopā veido 6,71 miljonus DEM (3,43 miljoni EUR). *SKL-M* atbilstoši *WLKV* 5. pantam bija paredzēta arī iespēja izmantot pašai savu *know-how*, tai skaitā *MTU* nodoto *know-how*, neatkarīgi no iepriekš minētajām intelektuālā īpašuma tiesībām.
- 12 2000. gada jūlijā tika veikta *know-how* uzskaitē un tā tika nodota *MTU* rīcībā, kas samaksāja *WLKV* paredzēto summu *SKL-M*.
- 13 Tā kā pēc sākotnējas Vācijas iestāžu iesniegtās informācijas izskatīšanas Komisija uzskatīja, ka strīdīgie pasākumi rada nopietnas šaubas par to saderīgumu ar kopējo tirgu, Komisija ar 2000. gada 8. augusta vēstuli informēja Vācijas iestādes par tās lēmumu uzsākt EKL 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru. Šis lēmums tika publicēts *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* (OV 2001, C 27, 5. lpp.), un Komisija uzaicināja ieinteresētās puses iesniegt to piezīmes. Šajā kontekstā Komisija arī jautāja Vācijas iestādēm, vai *MTU* ir guvusi labumu no *SKL-M* piešķirtā atbalsta vai

arī tā varēja gūt no tā kādu labumu (lēmuma par formālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu 103. punkts).

14 Šajā vēstulē un tai pievienotajā kopsavilkumā Komisija tostarp norādīja, ka *MTU* nekad nav bijusi *SKL-M* juridiskā īpašniece un ka šī sprieduma 9. punktā minētā pirmā vienošanās piešķīra tai tikai izvēles iespēju, saistībā ar kuru, ņemot vērā Vācijas iestāžu sniegto informāciju, tai attiecīgajā laika posmā nebija pārlicības, vai *MTU* ir to praktiski izmantojusi. Komisija arī norādīja, ka 2000. gada jūnijā *MTU* pārtrauca savu sadarbību ar *SKL-M WLKV* ietvaros. Komisija tomēr arī konstatēja, ka *SKL-M* kopš 1997. gada novembra atradās *MTU* kontrolē. Komisija arī apšaubīja, ka *MTU* tika izvēlēta atklātam konkursam pielīdzināmā procedūrā. Tādējādi Komisija secināja, ka *MTU* ir guvusi vai būtu varējusi nākotnē gūt labumu no *SKL-M* piešķirtā valsts atbalsta dažādos veidos: pirmkārt, — tieši, ja izrādītos, ka atbalsta daļa ir tikusi izmantota tādiem mērķiem, kas drīzāk kalpo *MTU*, nevis *SKL-M* interesēm; otrkārt, — ar *WLKV* palīdzību, pateicoties iespējai, atbilstoši kurai *MTU* par konkrētu cenu varēja iegādāties visu *know-how*, ko *SKL-M* bija izveidojusi pirms sadarbības īstenošanas vai tās laikā, ja tā nolemtu izmantot šo iespēju un ja cena neatspoguļotu *know-how* pašreizējo vai paredzamo tirgus vērtību.

15 2000. gada 1. septembrī attiecībā pret *SKL-M* tika uzsākta maksātnespējas procedūra.

16 2000. gada 16. oktobrī, 2001. gada 6. aprīlī un 17. oktobrī Vācijas Federatīvā Republika iesniedza savas piezīmes par lēmumu uzsākt formālu izmeklēšanas procedūru. Neviena trešā ieinteresētā persona tieši neiesniedza savas piezīmes Komisijai.

- 17 Ar 2001. gada 19. septembra vēstuli Komisija saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 10. pantu lūdza Vācijas iestādēm iesniegt informāciju, kas vajadzīga *SKL-M* piešķirtā atbalsta saderīguma izvērtēšanai. Šajā vēstulē Komisija tostarp norādīja, ka tās rīcībā esošā informācija neļauj tai noteikt, vai daļa no *SKL-M* piešķirtā atbalsta ir tikusi izmantota *MTU* un nevis *SKL-M* interesēs, nedz arī noteikt, vai *MTU* ir izmantojusi iespēju, kas ļauj tai par konkrētu cenu iegādāties *know-how*, ko *SKL-M* ir attīstījusi pirms *WLKV* piemērošanas un tā laikā, un vai samaksātā cena atspoguļoja tās pašreizējo vai paredzēto tirgus vērtību. Komisija atgādināja, ka šādas informācijas neesamības gadījumā tā pieņems galīgo lēmumu, pamatojoties uz tās rīcībā esošo informāciju. Tā arī lūdza Vācijas iestādēm pārsūtīt šo informācijas pieprasījumu ietverošo vēstuli iespējamajam atbalsta saņēmējam.
- 18 2001. gada 9. novembrī Komisija atgādināja Vācijas iestādēm, ka gadījumā, ja tās neizpildīs rīkojumu sniegt informāciju, lēmums atbilstoši Regulas Nr. 659/1999 13. panta 1. punktam tiks pieņemts, pamatojoties uz pieejamo informāciju.
- 19 Ar 2002. gada 23. janvāra, 26. februāra un 11. marta vēstulēm Vācijas iestādes atbildēja uz rīkojumu sniegt informāciju.
- 20 Ar 2002. gada 5. marta vēstuli tās arī iesniedza Komisijai *MTU* piezīmes par lēmumu uzsākt formālu izmeklēšanas procedūru, tostarp saistībā ar *know-how* izmantošanu un cenu, ko *MTU* bija samaksājusi *SKL-M* atbilstoši *WLKV*.

- 21 2002. gada 9. aprīlī Komisija pieņēma Lēmumu 2002/898/EK par Vācijas piešķirto valsts atbalstu *SKL-M* (OV L 314, 75. lpp.; turpmāk tekstā — “apstrīdētais lēmums”).
- 22 Apstrīdētā lēmuma motīvu daļā ar virsrakstu “Atbalsta izvērtējums” Komisija, pirmkārt, konstatēja, ka *SLK-M* izmaksātais atbalsts pārstrukturēšanai neatbilda Kopienų Pamatnostādņu valsts atbalsta piešķiršanai grūtībās nonākušo uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai (OV 1994, C 368, 12. lpp.) nosacījumiem un, otrkārt, atzina, ka Vācijas Federatīvā Republika nebija iesniegusi pietiekamu informāciju, kas ļautu izslēgt iespēju, ka *MTU* ir netieši — ar *WLKV* palīdzību — guvusi labumu no atbalsta, ko *SKL-M* bija saņēmis pārstrukturēšanas stadijā tā zaudējumu segšanai. Šajā sakarā Komisija tostarp norādīja, ka *MTU* pārskaitītā cena *SKL-M* par *know-how* nodošanu, kas bija aprēķināta, pamatojoties uz 1997. gadā aprēķinātajiem attīstības izdevumiem, izrādījās par 5,30 miljoniem DEM mazāka nekā *SKL-M* norādītās faktiskās attīstības izmaksas. Tā kā Vācijas iestādes nebija sniegušas objektīvu informāciju par *know-how* reālo vai paredzamo tirgus vērtību, Komisija secināja, ka *SKL-M* piešķirtais atbalsts pārstrukturēšanas veikšanai varēja kalpot, lai vismaz daļēji kompensētu ar *know-how* attīstību saistītos zaudējumus, kas varēja tikt izmantots drīzāk *MTU* nekā *SKL-M* interesēs, kurai, atrodoties valsts kontrolē, pastāvēja tāds finanšu risks, kas nav saderīgs ar tirgus ekonomikā darbojošos investora principu. Saskaņā ar apstrīdētā lēmuma 86. apsvērumu *know-how* nodošana līdz ar to varēja tikt pielīdzināta valsts līdzekļu nodošanai *MTU* 5,30 miljonu DEM apmērā.
- 23 Apstrīdētā lēmuma rezolutīvās daļas 1. pantā ir precizēts, ka Vācijas iestāžu piešķirtais atbalsts *SKL-M* 67,017 miljonu DEM (34,26 miljoni EUR) apmērā ir nesaderīgs ar kopējo tirgu, un minētā lēmuma 3. panta 2. punktā ir noteikts, ka no kopējās summas, kas Vācijas iestādēm jāatgūst, 5,30 miljoni DEM (2,71 miljons EUR) ir solidārā kārtībā atgūstami no *SKL-M* un *MTU*.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

24 Tieši šajos apstākļos ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā reģistrēts 2002. gada 28. jūnijā, prasītāja atbilstoši EKL 230. pantam cēla šo prasību.

25 Pēc tiesneša referenta ziņojuma Pirmās instances tiesa (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā) nolēma sākt mutvārdu procesu.

26 Tika uzklasīti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz jautājumiem, ko Pirmās instances tiesa uzdeva 2007. gada 10. maija tiesas sēdē.

27 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdētā lēmuma 3. panta 2. punktu tiktāl, ciktāl tajā prasītājai likts solidārā kārtībā atmaksāt 5,30 miljonus DEM (2,71 miljons EUR);

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

28 Komisijas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību kā nepamatotu;

— piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

29 Savas prasības atcelt tiesību aktu pamatojumam prasītāja izvirza divus pamatus. Pirmais pamats ir balstīts uz pamatojuma trūkumu un kļūdām tiesību piemērošanā, kas saistītas ar valsts atbalsta par labu prasītājam pastāvēšanas kvalificējošiem elementiem. Otrais pamats attiecas uz kļūdainu Regulas Nr. 659/1999 13. panta 1. punkta piemērošanu un procesuālās garantijas saistībā ar faktu pareizu un objektīvu pārbaudi pārkāpumu.

30 Komisija apstrīd abu šo pamatu pamatotību.

31 Vispirms ir jāpārbauda otrais pamats attiecībā uz kļūdainu Regulas Nr. 659/1999 13. panta 1. punkta piemērošanu un procesuālās garantijas saistībā ar faktu pareizu un objektīvu pārbaudi pārkāpumu.

Lietas dalībnieku argumenti

- 32 Prasītāja norāda, ka atbilstoši Regulas Nr. 659/1999 13. panta 1. punktam, ja dalībvalsts nepilda rīkojumu sniegt informāciju, Komisija var pieņemt lēmumu, pamatojoties uz pieejamo informāciju. Šajā lietā prasītāja uzskata, ka, pretēji apstrīdētajā lēmumā izklāstītajam, Komisijai šī lēmuma pieņemšanas brīdī bija pieejama visa vajadzīgā informācija. Līdz ar to prasītāja uzskata, ka Komisija pieļāva kļūdu, pamatojot savu lēmumu tikai ar “pieejamo informāciju” Regulas Nr. 659/1999 13. panta 1. punkta izpratnē un it īpaši tikai atsaucoties uz *SKL-M* tiesas nozīmētā administratora 2002. gada 9. janvāra vēstuli, kas ir dokuments, kuru Vācijas iestādes pašas nebija iesniegušas.
- 33 Tāpat prasītāja uzskata, ka atbilstoši Pirmās instances tiesas judikatūrai (2001. gada 21. marta spriedums lietā T-206/99 *Métropole télévision/Komisija, Recueil*, II-1057. lpp., 57. punkts) Komisijai ir rūpīgi un objektīvi jāpārbauda visi atbilstošie izskatāmās lietas apstākļi. Pēc prasītājas domām, Komisija nav ņēmusi vērā prasītājas iesniegto informāciju, bet vienīgi to informāciju, kas bija nelabvēlīga prasītājai. Prasītāja piebilst — ja Komisijai bija šaubas par prasītājas sniegto informāciju, tā varēja uzdot jautājumus Vācijas Federatīvās Republikas valdībai vai pašai prasītājai, lai piemēram, lūgtu iesniegt eksperta ziņojumu.
- 34 Prasītāja arī uzskata, ka tas, ka Komisija uzliek pienākumu uzņēmumam atmaksāt precīzi noteiktu summu, vispirms nepierādot, ka šī summa šim uzņēmumam ir tikusi pārskaitīta par nesaderīgu ar kopējo tirgu atzīta atbalsta ietvaros, pārkāpj tiesiskas valsts un labas pārvaldības principus. Līdz ar to prasītāja apšauba Komisijas kompetenci pieņemt apstrīdētā lēmuma 3. panta 2. punktu, jo šī iestāde var prasīt atbalsta atgūšanu tikai no tā saņēmēja. Prasītāja arī atzīmē, ka Regulā Nr. 659/1999 nav atzīta solidāras atbildības pastāvēšana, kuru turklāt bez tieši paredzēta juridiskā pamata nevar noteikt administratīvā procedūrā, kas ir pakļauta tiesiskas valsts principam.

Visbeidzot, prasītāja uzskata, ka Komisijas argumenti par solidāro atbildību saistībā ar naudas sodiem, kas uzlikti uzņēmumiem, kuri ir pret konkurenci vērstas aizliegtas vienošanās dalībnieki, šajā lietā nav atbilstoši.

- 35 Komisija uzskata, ka tā ir pieņēmusi apstrīdēto lēmumu, ņemot vērā lietas materiālus, un ka tās rīcībā nebija atbilstošas informācijas par priekšrocību, ko *MTU* varētu būt guvusi, vai par jautājumu saistībā ar attiecīgā *know-how* tirgus vērtību. Komisija šajā sakarā uzsver, ka *MTU* savās piezīmēs, ko Vācijas iestādes iesniedza 2002. gada 5. martā, ir netieši pieļāvuši, ka *know-how* attīstības izmaksas pārsniedza prototipu tirgus vērtību. Līdz ar to Komisija uzskata, ka apstrīdētais lēmums ir pamatoti pieņemts, ņemot vērā vienīgi lietas materiālus.
- 36 Komisija piebilst, ka saskaņā ar valsts atbalsta procedūru reglamentējošajiem principiem vienīgi Vācijas Federatīvajai Republikai šajā lietā bija visas pusēm paredzētās tiesības. Līdz ar to attiecībā uz apstrīdēto lēmumu noteicošas ir tieši šis valsts sniegtās norādes. Komisija atzīmē, ka, lai arī potenciālais vai faktiskais saņēmējs var piedalīties pārbaudes procedūrā, tam, pēc Komisijas domām, nav nekādu tiesību prasīt, lai šī iestāde piešķirtu tam iespēju pārbaudīt dalībvalsts sniegto informāciju. Atsaucoties uz Tiesas judikatūru (2002. gada 24. septembra spriedums apvienotajās lietās C-74/00 P un C-75/00 P *Falck* un *Acciaierie di Bolzano*, *Recueil*, I-7869. lpp., 84. punkts), Komisija uzskata — tā kā *MTU* nav izmantojusi iespēju iesniegt savas piezīmes strīdīgā atbalsta pārbaudes procedūras laikā, nav pārkāptas nevienas no tās tiesībām.
- 37 Komisija turklāt uzsver, ka informācija, kas bija tās rīcībā apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī, neļāva tai pieņemt nolēmumu tikai pret vienu vienīgu uzņēmumu. Līdz ar to Komisijai vajadzēja likt atmaksāt šo atbalstu *SKL-M* un *MTU* solidārā kārtībā.

38 Komisija uzskata, ka šī solidārā atbildība nevar būt pamats atkāpēm no Kopienų tiesībām. Būtībā šāda veida atbildība jau ir tikusi atzīta konkurences tiesību jomā, pat nepastāvot tiesību aktam, kurā tā būtu tieši paredzēta (Pirmās instances tiesas 1998. gada 14. maija spriedums apvienotajās lietās no T-339/94 līdz T-342/94 *Metsä-Serla u.c./Komisija, Recueil, II-1727. lpp., 42. un turpmākie punkti*). Tādējādi nekas neiestājas pret to, lai līdzīga pieeja tiktu īstenota arī ar valsts atbalstu saistītā procedūrā.

Pirmās instances tiesas vērtējums

39 Regulas Nr. 659/1999 13. panta 1. punktā ir pārņemta un apkopota Tiesas judikatūra, atbilstoši kurai Komisijai ir tiesības pieņemt lēmumu, pamatojoties uz tai pieejamo informāciju, ja dalībvalsts neizpilda tās sadarbības pienākumu un nesniedz tai informāciju, ko Komisija lūgusi, lai pārbaudītu atbalsta saderīgumu ar kopējo tirgu (Tiesas 1990. gada 14. februāra spriedums lietā C-301/87 Francija/Komisija, saukta par "*Boussac* lietu", *Recueil, I-307. lpp., 19. un 22. punkts*, un 1994. gada 13. aprīļa spriedums apvienotajās lietās C-324/90 un C-342/90 Vācija un *Pleuger Worthington/ Komisija, Recueil, I-1173. lpp., 26. punkts*).

40 Tomēr, ņemot vērā šīs Komisijai piešķirtās iespējas plašo raksturu, tai pirms šāda veida lēmuma pieņemšanas ir jāievēro noteiktas procesuālās prasības (Pirmās instances tiesas 2005. gada 19. oktobra spriedums lietā T-318/00 *Freistaat Thüringen/*

Komisija, Krājums, II-4179. lpp., 73. punkts). Šīs prasības ir paredzētas Regulas Nr. 659/1999 5. panta 2. punktā, 10. panta 3. punktā un 13. panta 1. punktā.

41 It īpaši Regulas Nr. 659/1999 10. panta 3. punktā ir paredzēts — “ja, neskatoties uz atgādinājumu saskaņā ar 5. panta 2. punktu, attiecīgā dalībvalsts neiesniedz lūgto informāciju Komisijas noteiktajā termiņā vai ja tā iesniedz nepilnīgu informāciju, Komisija pieņem lēmumu, ar ko tai prasa sniegt minēto informāciju”. Turklāt saskaņā ar šīs tiesību normas pēdējo teikumu šajā rīkojumā sniegt informāciju ir jānorāda, “kāda informācija tiek prasīta”, kā arī jānosaka “atbilstīgs termiņš, kurā tā ir jāiesniedz”. Visbeidzot, atbilstoši šīs regulas 13. panta 1. punktam tikai tad, “ja dalībvalsts nepilda” šāda veida rīkojumu, Komisija var noslēgt procedūru un pieņemt lēmumu par atbalsta saderīgumu vai nesaderīgumu ar kopējo tirgu, “pamatojoties uz pieejamo informāciju”.

42 Ņemot vērā šos apsvērumus, ir jāpārbauda, pirmkārt, vai Komisijai šajā lietā bija tiesības atbilstoši Regulas Nr. 659/1999 13. panta 1. punktam pieņemt apstrīdēto lēmumu un it īpaši uzlikt *MTU* pienākumu solidārā kārtībā atmaksāt daļu no *SKL-M* piešķirtā atbalsta, pamatojoties uz tai pieejamo informāciju.

43 Pirmkārt, no administratīvās procedūras, kas izklāstīta šī sprieduma 13.–20. punktā, norises izriet, ka Komisija ir ievērojusi procesuālās prasības, kas vispirms ir tikušas izstrādātas judikatūrā un pēc tam ir ietvertas Regulas Nr. 659/1999 10. panta 3. punktā un 13. panta 1. punktā, lai varētu pieņemt apstrīdēto lēmumu, pamatojoties uz pieejamo informāciju.

- 44 Būtībā Komisija vismaz trīs reizes ir lūgusi Vācijas iestādēm iesniegt vajadzīgo informāciju, lai pārbaudītu strīdīgā atbalsta saderīgumu ar kopējo tirgu. To darot, Komisija ir arī norādījusi, “kāda informācija tiek prasīta”, un ir noteikusi arī “atbilstīgu termiņu, kurā tā ir jāiesniedz”. Visbeidzot, Komisija Vācijas iestādēm ir arī atgādinājusi, ka, ja tās neizpildīs rīkojumu sniegt informāciju desmit dienu termiņā, lēmums tiks pieņemts, pamatojoties uz pieejamo informāciju.
- 45 Otrkārt, ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 659/1999 13. panta 1. punkts atļauj Komisijai izbeigt formālās izmeklēšanas procedūru, pieņemot lēmumu atbilstoši minētās regulas 7. pantam. It īpaši gadījumā, ja attiecīgā dalībvalsts nav iesniegusi Komisijai informāciju, ko tā ir likusi iesniegt, Komisija var pieņemt lēmumu par atbalsta nesaderīgumu, pamatojoties uz pieejamo informāciju, un attiecīgā gadījumā likt attiecīgajai dalībvalstij atgūt atbalstu no tā saņēmējiem saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 14. pantu.
- 46 Tomēr Regulas Nr. 659/1999 13. panta 1. punkts neļauj Komisijai pat solidārā kārtībā uzlikt konkrētam uzņēmumam pienākumu atmaksāt noteiktu daļu no atbalsta, kas atzīts par nesaderīgu, ja valsts līdzekļu piešķirums, no kura minētais uzņēmums esot guvis labumu, izriet vienīgi no pieņēmuma.
- 47 No vienas puses, kā tas izriet no apstrīdētā lēmuma secinājumiem, kas it īpaši izklāstīti tā 88. apsvērumā, Komisija vienīgi konstatē, ka “pieejamā informācija neļauj izslēgt”, ka MTU ir guvusi labumu no valsts atbalstu saņēmušā uzņēmuma SKL-M līdzekļu pārskaitījuma sakarā ar *know-how* iegādi ar tādiem nosacījumiem, kas tiek uzskatīti par labvēlīgiem.

48 No tā izriet, ka apstrīdētajā lēmumā ietvertais solidāras atmaksas pienākums ir noteikts, pamatojoties uz pieņēmumiem, kurus Komisijai pieejamā informācija neļauj nedz apstiprināt, nedz atspēkot.

49 No otras puses, tā kā apstrīdētais lēmums paredz prasītājai pienākumu solidārā kārtībā atmaksāt atbalsta daļu, valsts iestādēm atbalsts ir jāatgūst no prasītājas, ja *SKL-M* nevar nodrošināt šo atmaksu, un minētās valsts iestādes nevar novērtēt šī solidārā pienākuma pamatotību.

50 Šāda situācija tomēr ne vienmēr ir EK līgumā paredzētās procedūras valsts atbalsta jomā īstenošanas sekas, jo dalībvalstij, kas piešķirusi atbalstu, kura atgūšana tiek prasīta, jebkurā gadījumā ir pienākums prasīt šī atbalsta atgūšanu no faktiskajiem saņēmējiem, pastāvot Komisijas kontrolei, un lēmumā par atgūšanu šie saņēmēji ne vienmēr ir tiešā veidā jānorāda un *a fortiori* jāprecizē to summu apmērs, kas ir jāatmaksā katram saņēmējam.

51 No tā izriet, ka šajā lietā pastāvošajos apstākļos Komisija nevar pamatoti balstīties uz Regulas Nr. 659/1999 13. panta 1. punktu, lai ar apstrīdēto lēmumu uzliktu *MTU* pienākumu solidārā kartībā atmaksāt daļu no *SKL-M* piešķirtā atbalsta.

52 Līdz ar to apstrīdētā lēmuma 3. panta 2. punkts ir atceļams tiktāl, ciktāl tajā paredzēts prasītājas pienākums solidārā kārtībā atmaksāt summu 2,71 miljona EUR apmērā, un nav jāpārbauda otrs prasītājas izvirzītais pamats.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 53 Atbilstoši Pirmās instances tiesas reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisijai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar prasītājas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā)

nospiež:

- 1) **atcelt 3. panta 2. punktu Komisijas 2002. gada 9. aprīļa Lēmumā 2002/898/EK par Vācijas piešķirto valsts atbalstu SKL Motoren- und Systembautechnik GmbH tiktāl, ciktāl tajā paredzēts MTU Friedrichshafen GmbH pienākums solidārā kārtībā atmaksāt summu 2,71 miljona EUR apmērā;**

2) **Komisija sedz pati savus, kā arī atlīdzina *MTU Friedrichshafen* tiesāšanās izdevumus.**

Legal

Wiszniewska-Białecka

Vadapalas

Moavero Milanesi

Wahl

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2007. gada 12. septembrī.

Sekretārs

Priekšsēdētājs

E. Coulon

H. Legal